

ה"ט 53348/08/23 - רונן מטרי,,דפנה מטרי-אברהמי,,שניהם ע"י נגד אריה בן ציון,,לילי בן ציון,,מורן אלקינד בן ציון,,שניהם ע"י

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 53348-08-23 מטרי ואח' נ' בן ציון ואח'
תיק חיצוני:

לפני המבקשים	כבוד השופט אורי גולדקורן
1. רונן מטרי, 2. דפנה מטרי-אברהמי, שניהם ע"י ב"כ עו"ד רז בן דור	
נגד המשיבים	
1. אריה בן ציון, 2. לילי בן ציון, 3. מורן אלקינד בן ציון, שניהם ע"י ב"כ עו"ד תרצה שובל	

פסק דין

1. המבקשים הגישו נגד המשיבים בקשה לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב-2001 (להלן: החוק), בה טענו כי המשיבים מס' 1-2, המתגוררים בדירת קרקע הצמודה לדירת הקרקע בה הם מתגוררים, וביתם, המשיבה מס' 3, המתגוררת בבניין סמוך - הפעילו אלימות כלפיהם וכלפי רכושם. בבקשה (המחזיקה, על נספחיה, 74 עמודים) נטען כי ביום 19.6.2023 פירקה המשיבה מס' 3 חלק מגדר שהתקינו המבקשים בשטח גינתם, ובתחילת חודש אוגוסט שפכו המשיבים חומר קוטל צימוח על עץ שבגינתם ועל המדשאה בחלקה הגובל בגינת המבקשים, וכיסחו את הגדר החיה המפרידה בין הגינות ומצויה בשטח גינת המבקשים. עוד נטען כי ביום 21.8.2023 עקרה המשיבה מס' 3 בברוטליות את שתיל בעציץ שבשטחם וגנבה אותו.

2. בתשובת המשיבים לבקשה (המחזיקה, על נספחיה, 127 עמודים) נטען כי המבקשים שתלו עצים גבוהים המסתירים את הנוף לים, כי גרמו נזק לשיחים ולפנסים בעת שהקימו גדר, כי השליכו פסולות לשטח גינת המשיבים מס' 2-1, כי חסמו את הגישה לארון התקשורת המשותף וכי הציבו מצלמה הפונה לחצר ביתם של המשיבים מס' 1-2 תוך פגיעה בוטה בפרטיותם. עוד נטען כי צמח מטפס בשטחם של המבקשים נושא פרחים ואבקנים שיוצרים גירוי הפוגע בבריאותה של המשיבה מס' 2, בת 76 אשר לוקה בבריאות וסובלת מזיהום האבק שיוצרים המבקשים בחצר גינתם. בתשובה צוין כי ביום 17.8.2023 פנתה המשיבה מס' 3 אל המבקש מס' 1 בבקשה שיסיר את הצמח המטפס, "ובצר לה כשחששה חשש משמשי לבריאותה של אימה, הסירה את הצמח המסכן חיים".

3. המבקשים הגישו תגובה לתשובה (המחזיקה, על נספחיה, 23 עמודים), בה טענו כי אף אם היה חשש ממשי מפני פגיעה במשיבה מס' 2, אין הצדקה לעשיית דין עצמי, הסגת גבול ונזק לרכוש, כפי שנעשה על-ידי המשיבה מס' 3.

עמוד 1

4. התקיימו שתי ישיבות במעמד כל הצדדים. בישיבה הראשונה, ביום 24.8.2023, המשיבים עדיין לא היו מיוצגים, ולפיכך איפשרתי להם פרק זמן נוסף להגשת התשובה. בתום הישיבה הוריתי על צו זמני שיאסור על המשיבים להטרד את המבקשים ולהימנע מלפגוע בגינתם. בישיבה השנייה, ביום 14.9.2023, נחקרו המבקש מס' 1 והמשיבה מס' 3 על תצהיריהם, שצורפו לבקשה ולתשובה, ולאחר מכן סיכמו באי-כוח הצדדים את טענותיהם.

5. כאמור, הבקשה הוגשה מכוחו של החוק, אשר מטרתו נקבעה בסעיף 1 שבו:

"מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו".

עם זאת, נדרשת זהירות רבה בטרם יינתן צו על-פי חוק זה. ברע"א 2327/11 פלוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 28.4.2011) (להלן: עניין פלוני) הבהיר בית המשפט העליון כי צו מניעת הטרדה מאיימת פוגע בזכויות אדם זכויות יסוד בסיסיות של הפרט כמו חופש התנועה, זכות הקניין, חופש הביטוי והזכות לחירות ולאוטונומיה.

בר"ע (מחוזי-ים) 179/04 שובל נ' ניסים (פורסם בנבו, 10.8.2004) (להלן: עניין שובל) פורטו שני התנאים שנדרש קיומם על מנת שבית המשפט ייתן צו על-פי החוק:

"העילה המיוחדת, שהיא החידוש של חוק מניעת הטרדה מאיימת, היא זו: אם אדם ביצע הטרדה בעבר, או נקט אימים כלפיו (זה היסוד הראשון, שכולל את המעשה שבוצע בעבר), ובנוסף לכך הנסיבות נותנות בסיס סביר להניח כי אותו אדם יטרד או יאיים שוב ויפגע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו או בגופו של אותו אדם (היסוד השני, הצופה פני עתיד), כי אז, רק לאחר שהתקיימו שני היסודות הללו יחדיו ובאופן מצטבר, רשאי בית משפט ליתן צו למניעת הטרדה מאיימת".

עוד הובהר כי במסגרת שיקולי בית המשפט עליו להביא בחשבון את סמיכות הזמנים שבין ההטרדה המאיימת הנטענת לבין מועד הפניה לבית המשפט. (ראו גם: רע"א (מחוזי-ים) 14590-03-13 אלמוני נ' פלוני (פורסם בנבו, 10.4.2013)).

6. עוד בטרם יפעיל בית המשפט את השיקולים שנקבעו בפסיקה, עליו להשתכנע כי המשיבים ביצעו כלפי המבקש "הטרדה מאיימת", כמובנה בסעיף 2 לחוק. המבקשים אינם נדרשים להוכיח מעבר לכל ספק סביר את קיומה של הטרדה מאיימת בסמיכות למועד הגשת בקשתו ואת ההיתכנות להישנותה בעתיד, שהרי אין מדובר בהליך פלילי. הם נדרשים להוכיח את שני היסודות שפורטו בעניין שובל על פי מאזן ההסתברויות, כנהוג בהליך אזרחי. אף לאחר שיוכחו זאת, לא יינתן הצו באופן אוטומטי. בשלב זה יפעיל בית המשפט את שיקול דעתו, ויבחן האם אין במתן הצו כדי לפגוע באופן בלתי מידתי בזכויות יסוד בסיסיות של המשיבים. בהפעלת שיקול דעת זה ישים בית המשפט לנגד עיניו את מידת ההטרדה שהוכחה נגד המבקשים אל מול הפגיעה בזכויות המשיבים. "מקבילית כוחות" קיימת בין שני אלה - ככל שההטרדה היא בעוצמה גבוהה, שיקול הפגיעה בזכויות הבסיסיות של המשיבים יהא פחות דומיננטי. ולהיפך, ככל שרמת ההוכחה לקיומה של הטרדה הינה מצומצמת, יגבר שיקול ההגנה על זכויות המשיבים.

7. בענייננו, לא הוכח כי בסמיכות למועד בו הוגשה הבקשה בוצעה על-ידי המשיבים מס' 2-1 (שניהם בני 76) הטרדה כלפי המבקשים. כמו-כן לא הוכח כי היו אלה המשיבים אשר שפכו חומר קוטל צימוח על עץ ועל המדשאה. הוכח שבסמיכות למועד הגשת הבקשה עקרה המשיבה מס' 3 צמח מטפס בגינת המבקשים. פעולה זו נכנסת להגדרת "הטרדה מאיימת", כמובנה בחוק. האם קיימת סכנה להישנות הטרדה זו בעתיד מצידה של המשיבה מס' 3? לנוכח יחסי השכנות הרעועים בין הצדדים, כפי שנפרס בהרחבה בחומר הכתוב ובחקירות הנגדיות, וחוסר היכולת להידברות תרבותית אלמנטרית, כאשר כל צד רואה רק את הצד האחר ואינו מסוגל לראות את עצמו, סבורני כי התשובה לשאלה היא חיובית. כל צד משוכנע כי הצד האחר מתעמר בו על לא עוול בכפו, ולפיכך "מלחמת העולם" על "שטח המלחמה" שבין שתי הגינות צפויה להימשך, ובין השאר עלולה המשיבה מס' 3 לשוב ולנקוט צעדים דומים בגינת המבקשים, מתוך ראייתה כי הדבר נעשה לשמירה על בריאות הוריה.

8. אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

(א) הבקשה נגד המשיבים מס' 2-1 נדחית. הצו הזמני שניתן נגדם ביום 24.8.2023 מבוטל.

(ב) הצו הזמני שניתן ביום 24.8.2023 נגד המשיבה מס' 3 יהפוך לקבוע, ויעמוד בתוקפו עד ליום 24.2.2024.

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום, ד' חשוון תשפ"ד, 19 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.